ANUL XI. No. 1252 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 6 Octombrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Director: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Un dictator la rugby...

— sau ce-i lipsea chelului —...

In numărul trecut, redactorul nostru de specialitate a arătat într'un scurt reportaj hotărârile extrem de importante ce sunt a se lua pentru salvarea nefericitului nostru rugby. Și printre altele a precizat că forurile conducătoare au ajuns la concluzia că singurul mijloc de a se împiedica o catastrofală degringoladă a rugby-ului, este instituirea unei conduceri unitare realizabilă prin concentrarea tuturor puterilor în mâinile unui singur om. Adică înfăptuirea unei dictaturi, care să activeze aidoma dictaturii care a regenerat pe vremuri rugbyul italian și el la un pas de prăpastie.

Cetitorii cari nu sunt și spectatori ai matchurilor de rugby și — desigur — mai cunoscători ai culiselor conducerii acestui sport, se vor întreba pe bună dreptate: dar ce s'a întâmplat de e nevoie de dictator în rugby?

In Italia instituirea dictatorismului rugbyst a dat, e drept, foloase, dar nimeni n'a rămas perplex, când a luat ființă pentrucă această formă de conducere nu mai repugnă acolo nimănui și în nici un domeniu. Cel puțin așa suntem lăsați să credem.

La noi însă, unde conducerea democratică a rămas încă în picioare, știrea adusă de redactorul nostru de specialitate, a produs senzație, așa că era îndreptățită nedumerirea. Dictatură? Dece dictatură?..

Și acum iată pentru ce renunțarea la principiile de conducere de până acum pare a fi câștigat clubu-rile noastre de rugby, împreună cu conducătorii azi încă... în vigoare.

Reluarea campionatului, căruia i s'a plasat tampon cu scopul anihilării «șocului» o cupă a ziarului nostru, a fost anul acesta mai violentă ca ori când. De unde era de așteptat o reîncepere domoală în care latura sportivă să nu fie copleșită de patimă prin nimic justificată, am fost martorii unei furibunde lupte la propriu și la figurat din care rugby-ul a ieșit jumulit de tot ce-i mai rămăsese întreg după campania trecută.

N'a fost match mai important sau lipsit de semnificație, care să nu lase amintiri de neuitat fie arbitrului, fie jucătorilor. Încăerări de jucători peste tot locul. Picioare rupte pentru nimic, retrageri de pe teren intempestive și tot ceeace poate transforma un sport în mijloc de accentuare a urei de club care s'a înscăunat pe trupul atât de șubrezit al rugby-ului, fără putință de dislocare.

Isprăvile duminicale cari ne-au îngrozit atâta, au început — când gluma se îngroșase — să îngrijoreze și pe autorii lor. Cari în focul bătăliei n'aveau niciodată timp să reflecteze la consecințele inerente și au purces acum să se gândească la măsurile ce trebuesc neapărat luate pentru curmarea unei stări de lucruri intolerabilă. Prima idee de cari s'au agățat, pentrucă le venea mai la îndemână, a fost cea a instituirii dictaturii menită să tae răul dela rădăcină.

Sântem și noi de acord — ba am fost chiar printre primii cari am preconizat — că trebue să se facă o schimbare radicală în conducerea rugby-ului românesc. Pentrucă ce alta decât lipsa de autoritate denotă o repetire la infinit a unei stări de lucruri pe care n'o mai întâlnești azi nici în Africa Centrală? Când autoritatea diriguitoare nu găsește mijlocul să pună stavilă unei situații catastrofale, când nu are posibilitatea — să-i zicem morală — de a dicta sancțiunile prevăzute de regulamente special alcătuite, nu-i rămâne altceva mai bun de făcut decât să-și vadă de treabă și să lase loc altcuia, mai puțin impresionabilă, dar mai grijulie de soarta unui sport de valoarea rugby-ului.

Conducerea de azi pare a fi ajuns în fine la această concluzie. Numai că, pentru a evita cine știe ce întâmplări cari i-ar putea șifona susceptibilitățile, crede că sistemul «democrat» de până acum trebue abandonat și înlocuit cu un altul de autoritate deplină. Adică cu o dictatură.

Ceiace noi găsim și grotesc și inutil. Pentrucă nu sistemul de până acum a fost greșit ci oamenii puși să-l aplice au fost greșit aleși. Când în conducere se găsesc suporteri de club și pătimași jucători cari nu se sfiesc să calce pe teren regulamentele pe cari în consilii le alcătuesc ei înșiși, cum vreți ca litera regulamentului să capete cinstită înfăptuire? Este imposibil acest lucru în sportul care și-a clădit cele câteva generații de jucători pe patimă înversunată și ridicolă. Dacă la alegerile cari aveau să dea conducerea nimerită rugby-ului românesc nu s'ar fi îmbulzit diriguitori din categoria amintită mai sus și dacă cei câțiva oameni clar văzători ar fi pus stavilă ahtiatei goane după... «putere», n'am fi ajuns în situația de azi. Care, orice s'ar spune, este destul de serioasă, de vreme ce o recunosc ca atare chiar acei cari au provocat-o.

Rămâne așa dar ca oamenii — puțini câți mai sunt — desbărați de patimă, să încerce ceiace s'au declarat în neputință să facă actualii diriguitori.

La rugby nu trebue dictatură; ci o curagioasă aplicare a regulamentelor, cari conțin suficiente paragrafe pentru stârpirea buruienilor de tot soiul..

L. ROȘIANU

Gömboes contra Mussolini?

Știința este mare lucru
Dacă-i socotești minunea
Ce ne-a dăruit-o 'n urmă,
De curând: televiziunea.
Astfel că mi-a fost posibil
Mie, care-mi place siesta,
Stând acasă în fotoliu
Să mă uit și 'n Budapesta.
Trebue să recunoaștem
Că orașu-i matahală,
Și cu toate că e mare
Observai înghesuială
Am crezut întâi că arde
Sau că-i publicul din gară,
Sau că veteranul Pipa
S'a întors la el în țară.
Bănuiam că unii 'n stradă
Svârle banii ca Mecena,
Sau că Haițaș face singur
Exhibiții de hazena
Dar acea mulțime 'n care
Leșinau strivite fete,
Pentru matchul cu Italia
Cumpăra de zor bilete.
Și e explicabil faptul
C'are-atâta căutare,
Intre țările acestea
E rivalitate mare.
Diferență de concepții,
Și de joc și de blazoane,
Fiindcă nu prea se împacă
Papricaș cu macaroane.
Ungurii-și formează teamul
(Au și ei cuvântul «team»)
Își țin oamenii în vată
Și supuși la un regim.
Ca să practice un football
Ca 'n Occident, de gală,
Nu au voie să mănânce
Nici salată orientală.
Jucătorii exersează
Cotidian și permanent,
Și chiar Gömboes în persoană
Vine la antrenament.
Insă consulul Italiei
Ce stătea spion la joc,
A fost prins scriind mesagii...
Gömboes, gata, este foc
L-au legat în lanțuri grele
Și apoi l-au arestat...
Mussolini dictatorul
Imediat cum a aflat
A telefonat la Euda
Cu o voce de artist
Ca să-i libereze omul
Că și ăla e fascist
Dar maghiarii nu i dau drumul
Și au refuzat discret
Fiindcă vor să-și ție jocul
Cât mai bine în secret.
Conferința dezarmării
Prevăzând chiar un război,
Va pleca la Budapesta...
Eh! O să plecăm și noi.

A. NOL

Cehoslovacia a câștigat competiția intermilitară

Cehii au meritat succesul internațional de eri

Competiția intermilitară începută Duminecă, a cunoscut eri un desnodământ prematur.

... De unde se credea că partida decisivă se va desfășura Duminecă, finala s'a consumat eri, pentru matchul Polonia—România, nemai rămânând ca miză decât locul al doilea.

Competiția intermilitară organizată de O. N. E. F. a fost câștigată de Cehoslovacia.

Sportiv să recunoaștem că învingătorilor li se cuvin numai laude.

Toată gloria acestei manifestări este a lor.

Footballul cehoslovac angajat într'o competiție internațională militară, a știut să-și afirme vitalitatea și să-și asigure noui sufragii de simpatie în publicul bucureștean.

Nici un dubiu nu exista asupra standardului sportului de soccer ceh; victoria de eri a adus însă, o lumină în plus și a justificat eloquent aplauzele unei bune părți din public.

*

Izbânda ceă sub raport technic impune o seamă de constatări interesante.

Vom începe a spune că victoria cehoslovacă a fost pe deplin meritată.

Indiscutabil, anumite faze ale jocului, sau situații tactice ar fi putut aduce mai multe goaluri la activul României, poate chiar o victorie românească, în nici un caz n'am fi putut spune că echipa noastră a fost superioară.

Deci echipa mai bună a câștigat.

Afirmația aceasta trecută prin alambicul unor anumite situații de moment, ar impune rezerve, aspectul general al ostilităților s'a soldat însă net în favoarea cehilor.

Toate goalurile înregistrate la pasivul nostru, au explicații în gafe ale portarilor. După ce cehii conduceau cu 3-2, am avut o ocazie de egalare într'un penalty și am ratat-o.

La un moment dat poarta cehilor a fost goală, shotul lui Cociș adusese însă mingea în bara orizontală.

Vedeți dar că s'ar fi putut produce și o victorie românească.

Matchul ar fi avut atunci un învingător moral: echipa cehă, care a practicat un football mai bun.

Dacă n'am fi văzut ținuta militară a cehilor înainte de match..., jocul lor ne-ar fi făcut impresia că vedem la lucru o mare echipă de club.

Pentru o selecțiune, coeziunea generală a echipei, înțelegerea între jucători și compartimente, maturitatea lor tactică, a fost direct o surpriză. Cum însă există toate dovezile că cehii au prezentat o selecțiune, impresia lăsată e justificată de marea clasă a jucătorilor.

Au atacat la timp și au știut să forțeze ofensiva. In câmp au făcut un joc legat care a exasperat hafii noștri, iar în fața porței noastre, puterea de shot a înaintărei cehe, a creat panică și a împins pe portari la gafe.

Adăugați la toate aceste însușiri o superioritate atletică evidentă. Mai înalți și mai robuști, doar Cotormani, Chiroiu sau Moravetz reușeau să le facă față.

Apoi, tot ca o însușire atletică să nu uităm suflul, care le-a permis adoptarea unui tempo îndrăcit, fără nici o scădere timp de o oră și jumătate.

Iată impresia lăsată de cehoslovaci.

Dar echipa României? Un conglomerat, în nici un caz un amalgam.

Nuanța se poate sesiza ușor.

Covaci, Cocis și Yuhasz se înțelegeau foarte bine între ei. Cotormani cu Moravetz. Simșinovici cu Zauber se complectau de minune. Prin urmare multe biserițe, nu o coeziune, generală.

Echipa noastră a fost și net inferioară din punct de vedere atletic. A avut câteva puncte slabe

ECHIPELE MILITARE ALE ROMANIEI ȘI CEHOSLOVACIEI

cari au desechilibrat jocul. De pildă halfii n'au fost ce ne așteptam din cauză că n'au avut interi, iar fundașii au fost prea des descoperiți, de sincopele liniei intermediare.

Chiar astfel stând lucrurile, echipa noastră ar fi putut atinge alt nivel în repriza doua.

Schimbările de după pauză au fost însă puțin fericite.

Nici Zauber, nici Sepci nu erau cei mai indicați să apară în poarta României, atâta vreme cât Teimler e militar.

Retragerea lui Moravetz în linia de fund a desmembrat terțetul intermediar.

In linia de atac după pauză a lipsit enorm Stockschläger, pentru că nici Seifert, nici Schileru nu se puteau atașa standardului de rafinament al celorlalți atacanți.

Echipa României pe lângă că n'a fost în zi prea bună, a suferit enorm de pe urma câtorva defecte de compunere.

LIS

(Amănunte în pagina III_a)

Comitetul Fifei se întrunește astăzi la Paris

Forul internațional se va sesiza în cazul Baratky. Teza ungară a fost fixată

Nu s'a vorbit prea mult de ședința de astăzi a comitetului Fifei. E drept că ea n'a fost convocată decât acum zece zile, concepută fiind ca o ședință exclusiv rezervată chestiunilor campionatului mondial

Alteeva ne determină însă pe noi să ne ocupăm mai de aproape de această ședință.

Ordinea de zi a comitetului care se va întruni în capitala Franței nu este exclusiv rezervată chestiunilor campionatului mondial. Informațiunile noastre dela Paris, ne impun o atenție deosebită față de desbaterile cari încep astăzi. Știm dela secretariatul Fifei că forul internațional se va sesiza și de o plângere ungară în

CAZUL BARATKI

Pentru cercurile noastre sportive aceasta va constitui o mare senzație. Nimeni, în cercurile oficiale ca și în cele particulare nu știa că sesizarae Fifei se va produce atât de prompt. Totuși știrea pe care o dăm astăzi este riguros exactă.

Ca un prim ecou al acestei știri, vom reda următoarea

DECLARAȚIE A UNUI OFICIAL

F. R. F. A. nu știe nimic de ședința de astăzi a Fifei și mai puțin de eventualitatea discutării cazului Baratki.

Surpriza pentru noi o constitue promptitudinea procedurei. Nu neam făcut însă nici o iluzie că litigiul cu ungurii nu va veni la forul internațional.

Știrea este deci extrem de utilă, pentrucă deacum încolo va trebui să urmărim evoluția «acestui litigiu».

Declarația aceasta nu e lipsită de interes.

Certifică atențiunea Rombolului pentru cazul acestui jucător.

Că la noi nu se știe încă nimic, nu e de mirare. Cine cunoaște procedura care se urmează la F. I. F. A., știe că România nu poate afla nimic în chestiunea Baratki, până după ședința de astăzi. După ce F. I. F. A. va înregistra plângerea ungară și va primi dovezile destinate a sprijini cauza, va desemna un arbitru care să judece litigiul. Natural, Rombolul va primi la timp o copie a întregului dosar.

Am citat acest fragment din procedura internațională, numai ca să explicăm de ce nu se știe încă la noi că memoriul ungar a sosit la forul internațional.

TEZA UNGARA

Sursa din care deținem știrea sesisării Fifei în cazul Baratki este demnă de toată încrederea. Dealtfel informația coincide cu ceace am înțeles dintr'o convorbire avută cu d. inginer Fischer vice președintele federației internaționale.

Tot din sursa care ne-a informat că F. I. F. A. se va întruni astăzi la Paris, am primit o relatare mult mai importantă privind teza ungară în cazul lui Baratki.

Ungurii susțin că la cererea de extrădare adresată organelor noastre oficiale, au primit un simplu refuz telegrafic. Ei susțin că telegrama nu a fost confirmată prin scrisoare recomandată în termen de 14 zile.

Regulamentul Fifei prevede că răspunsurile la cererile de extrădare trebuesc date prin scrisoare recomandată în 21 de zile — acum trei ani termenul era numai de 14 zile — cu sancțiunea extrădării din oficiu în cazul când nu se răspunde în termen.

Ori ungurii pretind că Baratki a fost în situația extrădării din oficiu.

Aceasta este teza ungară. Ea schimbă enorm înfățișarea litigiului.

b.

Ziua a doua a Jocurilor Balcanice

Jugoslavia și Bulgaria învingătoare

ATENA, 4 Octombrie. — Ziua doua a jocurilor balcanice s'a disputat Miercuri pe terenul de football al clubului «Panelinikos», dat fiind faptul că cele două probe: aruncarea discului și ciocanului nu pot avea loc în stadionul Averoff.

Deși disputate într'o zi de lucru și reprezentând un interes spectacular redus, cele două probe ce figurau în programul zilei au reușit să strângă câteva mii de spectatori.

Prima probă care s'a disputat a fost aruncarea ciocanului, care a revenit jugoslavului Cojic, unul din cei mai buni aruncători din Europa, cu o aruncare de aproape 47 metri; în urma lui compatriotul său Spahici în plin progres față de trecut, urmat de grecul Petropulos.

România a obținut locul șease cu Bako, care a atins 32 m.

Un rezultat onorabil pentru un atlet care debutează în această probă.

Imediat după aruncarea ciocanului a urmat discul care a prilejuit o surpriză: bulgarul Gautcheff pe care îl știam specialist în aruncarea stil elenic, a reușit totuși să învingă pe favoritul Sylass (Grecia). Gautcheff a bătut cu această ocazie și recordul balcanic.

Credem că prezența lui Havalet ar fi adus României o victorie, dat fiind forma excelentă pe care o arătase orădeanul în cadrul campionatelor.

După ziua doua Grecia și-a mărit din nou avantajul de puncte, Jugoslavia s'a apropiat, dar pentru puțin timp.

Turcia s'a menținut la locul trei, totalizând 25 puncte. România a fost ajunsă de Bulgaria, datorită victoriei lui Gautcheff la disc.

Clasamentul va suferi însă serioase modificări după zilele de Sâmbătă și Duminică.

Sperăm ca România să poată învinge în cele din urmă Turcia și să-și asigure astfel locul al III-lea în clasament.

Promitem solemn!...

In maldărul de corespondență care ne vine zilnic la redacție am găsit o foarte interesantă scrisoare din provincie conținând o întrebare căreia — din nefericire — nu i-am putut da încă un răspuns. Iată ce anume ne întreabă corespondentul nostru:

«...țin foarte mult să asist la matchul Spakow — Andersson pentru titlul european și sunt dispus să fac sacrificiul material, destul de important, pentru a veni în capitală în acest scop. Nu știu însă data exactă când se dispută și de aceea vă rog să mi-o comunicați pentru a putea fi la vreme în București»...

Ne vine foarte greu, dar nu avem încotro. Trebue să mărturisim că nici noi nu suntem mai bine informați decât corespondentul din provincie, care deși departe de centrul mișcării noastre pugiliste s'a dovedit perfect dotat cu «flerul» ringului de vreme ce s'a declarat gata să facă cheltuiala unui drum la București tocmai pentru matchul Spakow — Andersson... Suntem înconjurați toată ziua de organizatori, de manageri, de arbitri și de boxeuri, și cu toate acestea ignoranța noastră nu este nici cu un centimetru mai scundă ca cea a sportivului provincial.

Am făcut, e drept, investigații, mai ales că în ultima vreme am fost călcați de oameni cari au jurat pe cruce că știu cu precizie data. Și am ajuns la rezultatul de a nu putea fi de folos nici bucureștenilor cari ne trec în fie care zi, de diminează, pragul și cu atât mai puțin provincialilor cari sunt și astăzi gata să suporte suplicile unui voiaj la București pentru a fi față la o dispută care, probabil, nu va mai avea loc niciodată. Cel puțin în condițiunile în care ar mai fi posibilă până la scoaterea la licitație a titlului.

Asta nu înseamnă însă că nu știm totuși ceva în legătură cu matchul proectat. Știm anume cine vroia să-l «regiseze» din punct de vedere financiar, ceiace veți recunoaște și dv. că e încă mare lucru.

Prima dată — la 1 Octombrie — campionatul care — se zice — avea să ne aducă pe cel de al treilea titlu european (pe lângă cele două pe cari le posedăm ca titlu de document) urma să fie organizat de câțiva admiratori cu dare de mână ai lui Spakow. Admiratori cari, dispuși să-și verse tolba pentru favoritul lor, s'au cam rărit când au fost avertizați — nu se știe de către cine — că afacerea nu este tocmai sigură și că de pe urma ei nu vor putea câștiga decât maximum 100.000 lei. Când admiratorii cu dare de mână s'au împuținat într'atâta încât chiar cu casele ipotecate n'ar fi putut acoperi bursa lui Andersson, au amânat disputarea matchului pentru 15 Octombrie și... au trecut mâna unui brutar (absolut autentic — și brutarul și trecerea).

Povestea brutarului organizator este ceva mai scurtă, căci, a doua zi după ce a luat afacerea în primire și după ce a trimis printr'un cunoscut manager marea știre la ziare, a declarat că se lasă păgubaș, că boxul nu-i pentru el și că nu se mai bagă în afaceri cu boxeuri câte zile o mai coace-pâine. Mai ales că mica-i brutărie îi aducea și așa destul venit pentru nevastă și copii...

Aici se opresc investigațiile noastre, făcute cu cea mai mare discreție. Și nu le-am fi divulgat niciodată, dacă n'am fi fost presați atât de rău de toată lumea care vrea cu orice preț să-i spunem «...când și unde va avea loc».

E drept însă că vom fi acuzați de pripeală, pentrucă suntem de abia în 6 Octombrie și că până la 15 mai sunt zile și nopți suficiente pentru organizarea a cel puțin 9 campionate. Așa că promitem cetitorilor noștri — inclusiv corespondentu lui din provincie — să nu precupețim nici osteneală, nici coloane imediat ce vom afla ceva.

Promitem solemn!...

L. R.

Oaspeții polonezi

D-NA COL. WENDA

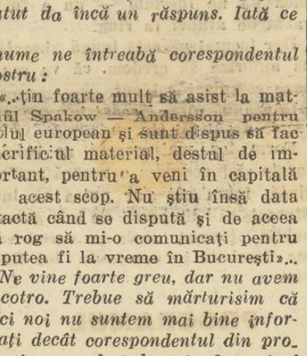

D. COL. WENDA
Conducătorul echipei militare poloneze.